

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

II. ÚS 189/2016-29

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 1. júna 2016 v senáte zloženom z predsedu Lajosa Mészárosa (sudca spravodajca), zo sudkyne Ľudmily Gajdošíkovej a sudcu Ladislava Orosa prerokoval prijatú sťažnosť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpenej advokátkou JUDr. Evou Geleneky Hencovskou, Advokátska kancelária, Bajzova 2, Košice, vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Košice-okolie v konaní vedenom pod sp. zn. 11 C 318/2012 a takto

r o z h o d o l :

1. Okresný súd Košice-okolie v konaní vedenom pod sp. zn. 11 C 318/2012 porušil základné právo [REDAKOVANÉ] na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

2. Okresnému súdu Košice-okolie vo veci vedenej pod sp. zn. 11 C 318/2012 p r i k a z u j e konať bez zbytočných prietáhov.

3. [REDAKOVANÉ] priznáva finančné zadost'učinenie v sume 1 000 € (slovom tisíc eur), ktoré je Okresný súd Košice-okolie p o v i n n ý vyplatiť jej do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. Okresný súd Košice-okolie je p o v i n n ý uhradiť [REDAKOVANÉ] trovy konania v sume 537,62 € (slovom päťstotridsaťsedem eur a šesťdesiatdva centov) na účet jej právnej zástupkyne JUDr. Evy Geleneky Hencovskej, Advokátska kancelária, Bajzova 2, Košice, do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením č. k. II. ÚS 189/2016-12 z 24. februára 2016 prijal podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na ďalšie konanie sťažnosť [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Košice-okolie (ďalej len „okresný súd“ alebo „súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 11 C 318/2012 (ďalej aj „napadnuté konanie“).

2. Zo sťažnosti vyplynul čiastočný prehľad úkonov vykonaných okresným súdom a účastníkmi konania v danej veci, a najmä tieto skutočnosti:

«Dňa 28.11.2012, podala sťažovateľka prostredníctvom svojej právnej zástupkyne návrh na vydanie rozkazu na plnenie proti odporcovi ACS Sedlák s.r.o., ktorým sa domáhala, aby súd zaviazal odporcu k povinnosti vydať osobné motorové vozidlo zn. Seat Leon, ev.č. : [REDAKOVANÉ], r. 2008, spolu s príslušenstvom a uložil mu povinnosť nahradiť trovy konania, ktoré sťažovateľke v konaní vznikli.

Dňa 14.12.2012 bol vydaný rozkaz na plnenie, voči ktorému v zákonom stanovenej lehote odporca podal odpor. Následne sa sťažovateľka domáhala ochrany svojich práv prostredníctvom návrhu na vydanie predbežného opatrenia po začatí konania, spolu s návrhom na pripustenie zmeny petitu zo dňa 04.10.2013. Súd uznesením zo dňa 04.11.2013, návrh zamietol. Predmetné rozhodnutie bolo potvrdené aj uznesením Krajského súdu zo dňa 23.05.2014, pod sp. zn. 1 Co/479/2014.

Vo veci samej naďalej prebiehalo konanie v senáte 11C, ktoré však v dôsledku sporadickej a nekoncepčnej činnosti súdu doposiaľ nebolo právoplatne skončené.

Súd vo veci pojednával len dvakrát a to dňa 08.07.2013 a dňa 15.10.2013. Od času podania návrhu v roku 2012 tak uplynulo už obdobie viac ako dvoch rokov a súd doposiaľ vo veci nerozhodol.

Na základe uvedeného sa sťažovateľka domáhala nápravy vzniknutého stavu aj podanou sťažnosťou na prietahy v konaní, adresovanou predsedníčke súdu Mgr. Nicole Kuzmiakovej.

Dňa 12.05.2014 bola v uvedenej veci sťažovateľke doručená odpoveď na sťažnosť, v ktorej predsedníčka senátu konštatovala, že po oboznámení sa s obsahom spisu dospela k záveru, že príslušný súd vo veci odo dňa podania odvolania voči rozhodnutiu o zamietnutí návrhu na nariadenie predbežného opatrenia nekonal. Boli preto prijaté príslušné opatrenia na odstránenie prietahov v konaní. Napriek tomu uplynulo obdobie viac ako roka a prietahy v konaní naďalej pretrvávajú.

Sťažovateľka je toho názoru, že vyššie popísaným konaním dochádza k sústavnému porušovaniu jej základného práva garantovaného Ústavou Slovenskej republiky, uvedeného v čl. 48 ods. 2, ako aj čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

(...) V predmetnom konaní odo dňa podania odvolania voči rozhodnutiu o zamietnutí návrhu na nariadenie predbežného opatrenia je obdobie jeden a trištvrte roka, počas ktorého nebol konajúcim súdom vykonaný žiaden úkon vo veci samej. (...)

Sťažovateľka má za to, že procesnú činnosť súdu, počas ktorej vo veci samej súd zasadal priemerne menej ako raz do roka rozhodne nemožno hodnotiť ako bezprietahovú.

Sťažovateľka pritom poukazuje na základnú zásadu súdneho konania, ktorá je zakotvená aj v ustanovení § 6 Občianskeho súdneho poriadku a ustanovuje, aby súd v súčinnosti so všetkými účastníkmi konania postupoval tak, aby ochrana práv bola rýchla

a účinná. Rovnako aj v § 100 citovaného právneho predpisu je upravené, že akonáhle sa konanie začalo, postupuje v ňom súd bez ďalších návrhov tak, aby bola vec čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, tiež 114 ods. 1 ustanovuje, že predseda senátu pripraví konanie tak, aby bolo možné rozhodnúť o veci spravidla na jednom pojednávaní.

V danom prípade je ústavné právo sťažovateľky zakotvené aj v medzinárodných dokumentoch nečinnosťou zákonného sudcu sústavne porušované, a tento stav naďalej pretrváva.

Tým zároveň nemôže byť naplnený zmysel a účel právnej úpravy zakotvujúci právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov, nakoľko úkony súdu nespeli k vydaniu konečného - právoplatného rozhodnutia. (...)

Sťažovateľka je toho názoru, že skutková, ako ani právna stránka veci neodôvodňuje prieťahy v konaní trvajúce vyše dvoch rokov. Rovnako tak účastníci konania riadne a včas uplatňujú svoje práva, aktívne sa zúčastňujú na vytýčených termínoch pojednávania, poskytujú súčinnosť na výzvu súdu, a preto sami nespôsobujú zbytočné prieťahy v konaní.

Je pritom potrebné uviesť do pozornosti aj tú skutočnosť, že prieťahy spôsobené nečinnosťou súdu nepriaznivo ovplyvňujú dôveru sťažovateľky v súdnu moc, znemožňujú im realizáciu jej základných práv, ohrozujú jej záujmy, porušujú ústavné princípy a ponechávajú ju v permanentnej právnej neistote, napriek tomu, že účelom súdnej moci a jej realizácie je práve zabezpečiť spravodlivosť a nápravu nezákonného stavu, a to v čo najkratšom období.

Vzhľadom na skutočnosť, že od podania návrhu na začatie konania, t.j. od roku 2012, konajúci súd prvého stupňa do dnešného dňa, o merite veci sám nerozhodol, sťažovateľka je toho názoru, že Okresný súd Košice-okolie vo veci riadne nekonal a stále nekoná, čím dochádza k porušovaniu práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov a nedôvodným prieťahom v konaní v zmysle čl. 48 ods. 2 Ústavy SR ako aj čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

(...) Sťažovateľka v súlade s čl. 127 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky žiada priznať náhradu nemajetkovej ujmy. S ohľadom na okolnosti prípadu, zakladajúce porušenie základných práv sťažovateľky, nielen v zmysle čl. 48 Ústavy Slovenskej republiky, ale aj medzinárodných právnych predpisov, a to Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných

slobôd, konkrétne článku 6 ods. 1, rovnako tak v zmysle zásad spravodlivosti, požaduje náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 5.000 €.

Stanovenú výšku nemajetkovej ujmy považuje sťažovateľka za primeranú a odôvodňujúcu stav trvania jej právnej neistoty, straty dôvery v základné princípy súdnej činnosti, nakoľko počas uvedeného obdobia došlo k neustálemu odd'arovaniu prístupu k spravodlivosti. Sťažovateľka sa pritom podaným návrhom vo veci samej pôvodne domáhala, aby jej súd poskytol ochranu pri tom aby jej bolo vydané jej vlastné motorové vozidlo v hodnote rádovo 10.000 Eur, ktoré jej zadržal žalovaný oproti požadovaniu sumy 391 €. Od podania žaloby motorové vozidlo stálo zamknuté u žalovaného a amortizovalo sa až do momentu, kým sťažovateľka nebola nútená ustúpiť nátlaku žalovaného, aby sa nezväčšovala amortizácia vozidla, ktorá už tak či onak nastala.

Preto v zmysle vyššie citovaných skutočností, považuje sťažovateľka uvedenú výšku nemajetkovej ujmy za adekvátnu a zároveň žiada, aby v zmysle ustanovenia § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde, bol Okresný súd Košice-okolie povinný nahradiť jej aj trovy konania (v súvislosti s poskytnutím právnej pomoci pri spísaní predmetnej sťažnosti) za dva úkony právnej pomoci a to prípravu a prevzatie zastúpenia a písomné podanie vo veci samej. (...)

S ohľadom na vyššie uvedené skutkové a právne okolnosti, sťažovatelia navrhujú, aby Ústavný súd Slovenskej republiky vo veci nálezom rozhodol:

Okresný súd Košice-okolie, v konaní vedenom pod sp. zn. 11C/318/2012, porušil práva sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie veci v primeranej lehote zaručené v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd.

Okresnému súdu Košice-okolie, v konaní vedenom pod sp. zn. 11C/318/2012 prikazuje konať bez zbytočných prietahov.

Sťažovateľke priznáva primerané finančné zadosťučinenie v sume 5.000 €, ktoré je Okresný súd Košice-okolie povinný zaplatiť do jedného mesiaca od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Okresný súd Košice-okolie je povinný nahradiť sťažovateľke trovy konania vo výške 355,73 Eur do 15 dní od právoplatnosti nálezov na účet právnej zástupkyne sťažovateľky.“

3. Na základe žiadosti ústavného súdu sa k veci písomne vyjadrili účastníci konania: okresný súd, zastúpený jeho predsedníčkou, listom sp. zn. 1 Spr V/147/16 zo 6. apríla 2016 a právna zástupkyňa sťažovateľky stanoviskom k vyjadreniu okresného súdu z 25. apríla 2016.

3.1 Predsedníčka okresného súdu popísala chronológiu úkonov vykonaných súdom v danej veci a dodala tieto relevantné skutočnosti:

„(...) Konanie vedené pod sp. zn. 11C/318/2012 bolo začaté dňa 28.11.2012. Predmetom konania je vydanie veci - osobného motorového vozidla Seat Leon, evidenčné číslo: [REDAKOVANÉ], rok výroby 2008, farba šedá metalíza, [REDAKOVANÉ], spolu s príslušenstvom. (...)

Z (...) priebehu vykonaných úkonov v konaní sp. zn. 11C/318/2012 vyplýva, že súd vo veci až do podania odvolania navrhovateľky dňa 26.11.2013 konal priebežne, v konaní boli vykonané dve pojednávania vo veci a bolo rozhodnuté o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia.

Po podaní odvolania voči rozhodnutiu o zamietnutí návrhu na nariadenie predbežného opatrenia súd vo veci nekonal po obdobie 5 mesiacov. Z uvedených dôvodov boli predsedníčkou súdu prijaté opatrenia na odstránenie prieťahov v konaní a vec bola ešte toho istého dňa ako sťažovateľka podala sťažnosť na prieťahy v tomto konaní (evidovaná pod sp. zn. Spr/42/14), predložená Krajskému súdu v Košiciach na rozhodnutie o podanom odvolaní.

Z obsahu spisu bolo ďalej zistené, že po doručení späťvzatia návrhu v časti o vydanie veci a návrhu na pripustenie zmeny petitu návrhu dňa 30.1.2015, bola výzva na oznámenie súhlasu so späťvzatím návrhu odporcovi zaslaná až dňa 26.6.2015 (obdobie nečinnosti súdu v trvaní 5 mesiacov). Taktiež bolo zistené, že po doručení vyjadrenia odporcu k späťvzatiu návrhu dňa 16.7.2015, súd o späťvzati navrhovateľky rozhodol až dňa 4.4.2016 (obdobie nečinnosti súdu v trvaní 8,5 mesiaca), kedy ju vyzval aj na odstránenie vád a doplnenie podania zo dňa 2.9.2013 a podania zo dňa 20.1.2015.

Vzhľadom k zisteným skutočnostiam a časovému priebehu vykonávaných úkonov som dospela k záveru, že súd vo veci vo vyššie uvedených obdobiach nekonal priebežne. Napriek uvedenému mám za to, že vzhľadom na celkovú dĺžku konania, ďalší procesný postup

a úkony tunajšieho súdu v konaní, tieto necharakterizujú toho času konanie ako celok prietiahmi takej intenzity, ktoré by zakladali reálnu možnosť porušenia práv sťažovateľov.

Tiež uvádzam, že sťažovateľom žiadané finančné zadosťučinenie je neprimerane vysoké a navrhujem ústavnému súdu, aby v prípade vyslovenia, že právo sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov a v primeranej lehote porušené bolo, priznal mu nižšie ako žiadané finančné zadosťučinenie.

Oznamujem, že súhlasím s upustením od ústneho pojednávania v konaní o prijatej sťažnosti. “

3.2 Právna zástupkyňa sťažovateľky v reakcii na uvedené vyjadrenie okresného súdu tiež poukázala na skutkový stav napadnutého konania a dodala tieto skutočnosti:

«(...) Okresný súd Košice-okolie, ako porušovateľ základného práva, a to práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov, v konaní vedenom pod sp. zn. 11 C/318/2012 k namietaným prietahom konštatoval, že tieto síce nastali v jednotlivých obdobiach, kedy súd vo veci nekonal, ale zároveň má za to, že nie sú takej intenzity, aby zakladali reálnu možnosť porušenia práv sťažovateľky.

S týmto vyjadrením sťažovateľka nesúhlasí. Účelom a zmyslom práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov je odstránenie stavu právnej neistoty v ktorej sa nachádza. Samotným prerokovaním veci sa ale právna neistota neodstráni. K tomu dochádza až vydaním právoplatného rozhodnutia súdu a preto na splnenie ústavného práva podľa čl. 48 ods. 2 nestačí, aby súd vec prerokoval, ale aby vydal meritórne rozhodnutie vo veci samej.

Pretože súd v rozhodnom období po podaní odolania voči rozhodnutiu o zamietnutí návrhu na nariadenie predbežného opatrenia vo veci ďalej konal len sporadicky, nie je možné vysloviť, že by tým bol naplnený účel ústavného práva sťažovateľky.

Sťažovateľka je preto toho názoru, že jej právo porušené bolo, nakoľko od podania návrhu v roku 2012, súd počas obdobia takmer štyroch rokov neposkytol sťažovateľke dostatočnú ochranu jej práv, ktorých sa na súde domáhala. Samotnú intenzitu charakterizuje aj tá skutočnosť, že z dôvodu nečinnosti súdu bolo medzičasom osobné motorové vozidlo vydané, a preto bolo nevyhnutné, aby došlo k zmene žalobného petitu. Návrh na pripustenie zmeny petitu bol doručený súdu ešte dňa 30.01.2015. Súd

rozhodnutím zo dňa 04.04.2016, teda s odstupom roka a troch mesiacov rozhodol tak, že konanie o vydanie vozidla zastavil, pričom o pripustení zmeny petitu nerozhodol, čo opätovne neprispieva ku koncepcnej činnosti súdu a nesmeruje k vydaniu konečného rozhodnutia vo veci samej.

Právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy SR je bezpodmienečné. Vzťahuje sa na všetky subjektívne práva a nie je z ich dodržiavania umožnená žiadna výnimka.

Aj z vyjadrenia Okresného súdu Košice-okolie je zrejmé, že k prieťahom na strane súdu došlo, a to bez zavinenia účastníkov konania, alebo zložitosti samotnej prerokovávanej veci. Preto právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov porušené bolo.

Vo vzťahu k nároku na priznanie primeraného finančného zadostučinenia sťažovateľka uvádza, že toto je legitímnym prvkom predstavujúcim satisfakciu za dôsledky, ktoré nečinnosť súdu vo sfére osobnostných práv sťažovateľky vyvolala.

Výška finančného zadostučinenia sa odvíja od subjektívneho pocitu osoby, u ktorej došlo k porušeniu jej práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov. V danom prípade bolo osobné motorové vozidlo sťažovateľky neoprávnene zadržované s čím jej vznikali aj nepomerné náklady. Navyše bola sťažovateľka neustále vyzývaná na úhradu „stojného“ zo strany odporcu, čo u sťažovateľky vyvolávalo stres a psychické vypätie. Sťažovateľka sa v rozhodnom období potrebovala dopravovať prostredníctvom osobného motorového vozidla, čo jej nebolo umožnené. Preto považuje sťažovateľka požadované finančné zadostučinenie za primerané vzniknutej ujme a zásahu do jej ústavou garantovaných práv.

V konaní si zároveň sťažovateľka uplatňuje aj nárok na náhradu trov konania za podané vyjadrenie vo výške 139,83 + rež. paušál+ DPH, spolu 178,09 Eur. Súhrnne si tak sťažovateľka uplatnila nárok na náhradu trov konania za tri úkony právnej služby vo výške 533,82 Eur.»

4. Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože po oboznámení sa s ich stanoviskami k opodstatnenosti sťažnosti dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie vo veci namietaného porušenia základného práva na

prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

II.

Z obsahu sťažnosti a k nej priložených písomností, z vyjadrení účastníkov konania a z obsahu na vec sa vzťahujúceho súdneho spisu ústavný súd zistil tento priebeh a stav konania vedeného na okresnom súde pod sp. zn. 11 C 318/2012:

Dňa 28. novembra 2012 podala sťažovateľka na okresnom súde proti spoločnosti ACS Sedlák s. r. o. (ďalej len „odporkyňa“), návrh na vydanie rozkazu na plnenie (vydanie osobného motorového vozidla). Vec bola zaevidovaná pod sp. zn. 11 C 318/2012 a na rozhodnutie bola pridelená sudkyňi JUDr. Dagmar Mlejovej.

Dňa 3. decembra 2012 bol sťažovateľkou uhradený súdny poplatok za podanie návrhu na vydanie rozkazu na plnenie.

Dňa 14. decembra 2012 okresný súd rozkazom na plnenie č. k. 11 C 318/2012-19 uložil odporkyňi, aby sťažovateľke vydal určené motorové vozidlo spolu s príslušenstvom a nahradil sťažovateľke trovy konania.

Dňa 23. januára 2013 bol okresnému súdu doručený odpor odporkyne proti rozkazu na plnenie.

Dňa 15. marca 2013 okresný súd vyzval sťažovateľku na vyjadrenie k podanému odporu a poučil účastníkov konania o ich procesných právach a povinnostiach.

Dňa 29. mája 2013 bolo vo veci nariadené pojednávanie na 8. júl 2013.

Dňa 8. júla 2013 sa vo veci uskutočnilo pojednávanie, ktoré bolo odročené na 30. september 2013 na účely doplnenia dokazovania.

Dňa 6. augusta 2013 bolo pojednávanie odročené na 15. október 2013 z technických dôvodov. V ten istý deň okresný súd predvolal svedkov.

Dňa 12. augusta 2013 bolo okresnému súdu doručené vyjadrenie odporkyne.

Dňa 4. októbra 2013 bol okresnému súdu doručený návrh sťažovateľky na vydanie predbežného opatrenia a pripustenie zmeny petitu.

Dňa 15. októbra 2013 sa vo veci uskutočnilo pojednávanie, ktoré bolo odročené na neurčito na účely rozhodnutia o predbežnom opatrení a rozšírení žalobného návrhu.

Dňa 30. októbra 2013 bolo okresnému súdu doručené vyjadrenie odporkyne.

Dňa 4. novembra 2013 okresný súd uznesením č. k. 11 C 318/2012-105 návrh sťažovateľky na nariadenie predbežného opatrenia zamietol.

Dňa 26. novembra 2013 bolo okresnému súdu doručené odvolanie sťažovateľky proti uzneseniu č. k. 11 C 318/2012-105.

Dňa 4. februára 2014 bolo okresnému súdu predložené podanie odporkyne.

Dňa 7. mája 2014 okresný súd uznesením sp. zn. 11 C 318/2012 uložil sťažovateľke zaplatiť súdny poplatok za podané odvolanie. V ten istý deň okresný súd doručil odvolanie sťažovateľky odporkyni a predložil spis s opravným prostriedkom Krajskému súdu v Košiciach (ďalej len „krajský súd“).

Dňa 29. mája 2014 bolo okresnému súdu predložené vyjadrenie odporkyne k odvolaniu sťažovateľky.

Dňa 23. mája 2014 krajský súd uznesením č. k. 1 Co 479/2014-138 zmenil napadnuté uznesenie okresného súdu.

Dňa 16. júna 2014 bol okresnému súdu vrátený spis.

Dňa 25. júla 2014 bolo okresnému súdu doručené podanie odporkyne.

Dňa 16. septembra 2014 bolo okresnému súdu doručené podanie sťažovateľky, v ktorom opravila chybu v označení dátumu jej narodenia a adresy trvalého bydliska.

Dňa 30. januára 2015 bol okresnému súdu doručený návrh sťažovateľky na pripustenie zmeny petitu návrhu a späťvzatie návrhu na začatie konania v časti o vydanie určeného motorového vozidla s príslušenstvom.

Dňa 26. mája 2015 okresný súd uznesením č. k. 11 C 318/2012-171 opravil v záhlaví uznesenia okresného súdu zo 7. mája 2014 uvedený dátum narodenia sťažovateľky.

Dňa 29. júna 2015 okresný súd vyzval odporkyňu na vyjadrenie k späťvzatiu sťažovateľky a k trovám konania.

Dňa 16. júla 2015 bol okresnému súdu predložený vzájomný návrh odporkyne, v ktorom navrhuje vydanie platobného rozkazu, a jeho vyjadrenie k späťvzatiu žaloby a trovám konania.

Dňa 4. apríla 2016 okresný súd uznesením č. k. 11 C 318/2012-198 konanie o vydanie určeného motorového vozidla spolu s príslušenstvom zastavil.

Dňa 5. apríla 2016 okresný súd uznesením č. k. 11 C 318/2012-201 vyzval sťažovateľku na odstránenie nezrovnalostí jej podaní z 2. septembra 2013 a 20. januára 2015.

III.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal. (...)

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadost'účinenie.

Predmetom konania pred ústavným súdom bolo posúdenie, či vo veci návrhu na vydanie veci (osobného motorového vozidla) postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 11 C 318/2012 došlo k porušeniu základného práva sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných priet'ahov(...)

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná(...)

Ústavný súd si pri výklade „práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov“ garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva

k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o „právo na prejednanie veci v primeranej lehote“, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98, I. ÚS 132/03).

Ústavný súd vo svojej rozhodovacej činnosti konštantne vychádza z názoru, že účelom práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia štátneho orgánu (napr. II. ÚS 26/95).

Judikatúra ústavného súdu sa ustálila v tom, že otázka, či v konkrétnom prípade bolo alebo nebolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov garantované v čl. 48 ods. 2 ústavy, sa skúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu najmä podľa týchto troch základných kritérií: zložitosť veci, správanie účastníka a postup súdu (napr. I. ÚS 41/02). Ústavný súd pritom prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (napr. I. ÚS 19/00, I. ÚS 54/02, II. ÚS 32/02). Podľa rovnakých kritérií postupoval ústavný súd aj v danom prípade.

1. Pokiaľ ide o kritérium zložitosť veci, ústavný súd konštatuje, že dĺžka posudzovaného konania nebola závislá od právnej alebo skutkovej zložitosti veci. Napokon ani predsedníčka okresného súdu vo svojom vyjadrení nepoukázala na skutkovú alebo právnu zložitosť predmetnej veci.

2. Pri hodnotení podľa ďalšieho kritéria, teda správania sťažovateľky v preskúmvanej veci, ústavný súd nezistil žiadnu významnú okolnosť, ktorá by mala byť osobitne zohľadnená na jej ťarchu pri posudzovaní otázky, či a z akých dôvodov došlo v tomto konaní k zbytočným prietáhom.

3. Napokon sa ústavný súd zaoberal postupom okresného súdu a konštatuje, že okresný súd bol v predmetnej veci bez akýchkoľvek zákonných dôvodov opakovane nečinný, konkrétne od 16. júna 2014 do 26. mája 2015 (jedenásť mesiacov) a od 16. júla 2015 do 4. apríla 2016 (deväť mesiacov). Okresný súd teda počas najmenej jedného roka a ôsmich mesiacov vo veci nevykonal žiadne úkony smerujúce k odstráneniu právnej neistoty, v ktorej sa sťažovateľka počas napadnutého súdneho konania nachádza, čo je

základným účelom práva zaručeného v citovaných článkoch ústavy a dohovoru (pozri napr. I. ÚS 41/02). K priesťahom pritom nedošlo v dôsledku zložitosti veci ani správania účastníkov, ale výlučne v dôsledku postupu súdu. Ústava v čl. 48 ods. 2 pritom zaväzuje predovšetkým súdy ako garantov spravodlivosti, aby prijali príslušné opatrenia umožňujúce prerokovanie vecí bez zbytočných priesťahov, a tým vykonanie spravodlivosti v primeranej lehote.

Vzhľadom na uvedené dôvody ústavný súd vyslovil porušenie základného práva sťažovateľky na prerokovanie predmetnej veci bez zbytočných priesťahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru, tak ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia v bode 1.

4. V nadväznosti na tento výrok a v záujme efektívnosti poskytnutej ochrany sťažovateľke ústavný súd vo výroku tohto rozhodnutia v bode 2 prikázal okresnému súdu podľa čl. 127 ods. 2 ústavy a § 56 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde konať vo veci bez zbytočných priesťahov.

5. Podľa § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd priznať tomu, koho základné právo alebo sloboda sa porušili, aj primerané finančné zadosťučinenie.

Sťažovateľka požadovala priznať primerané finančné zadosťučinenie vo výške 5 000 €, pričom uvedenú „výšku nemajetkovej ujmy považuje sťažovateľka za primeranú a odôvodňujúcu stav trvania jej právnej neistoty, straty dôvery v základné princípy súdnej činnosti, nakoľko počas uvedeného obdobia došlo k neustálemu odd'aloovaniu prístupu k spravodlivosti. Sťažovateľka sa pritom podaným návrhom vo veci samej pôvodne domáhala, aby jej súd poskytol ochranu pri tom aby jej bolo vydané jej vlastné motorové vozidlo v hodnote rádovo 10.000 Eur, ktoré jej zadržal žalovaný oproti požadovaniu sumy 391 €. Od podania žaloby motorové vozidlo stálo zamknuté u žalovaného a amortizovalo sa až do momentu, kým sťažovateľka nebola nútená ustúpiť nátlaku žalovaného, aby sa nezväčšovala amortizácia vozidla, ktorá už tak či onak nastala.“.

Vzhľadom na okolnosti danej veci ústavný súd dospel k názoru, že len konštatovanie porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priesťahov podľa čl. 48

ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru nie je dostatočným zadosťučinením pre sťažovateľku. Ústavný súd preto uznal za odôvodnené priznať jej aj finančné zadosťučinenie podľa citovaného ustanovenia zákona o ústavnom súde, ktoré podľa zásad spravodlivosti a s prihliadnutím na všetky okolnosti zisteného porušenia práv sťažovateľky považuje za primerané vo výške 1 000 €. Ústavný súd pritom prihliadol aj na to, že medzičasom došlo k vydaniu požadovanej veci.

Podľa § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil, je povinný ho vyplatiť sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu.

Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia v bode 3.

6. Podľa § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti uhradil inému účastníkovi konania jeho trovy.

Sťažovateľke vznikli trovy konania z dôvodu právneho zastúpenia advokátkou za tri úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia a podanie sťažnosti z 24. júla 2015 a písomné stanovisko k vyjadreniu okresného súdu z 25. apríla 2016). Za dva úkony vykonané v roku 2015 patrí odmena v sume dvakrát po 139,83 € a režijný paušál dvakrát po 8,39 € a za jeden úkon vykonaný v roku 2016 patrí odmena v sume 143 € a režijný paušál 8,58 € (v zmysle § 1 ods. 3 a § 11 ods. 2 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov), preto trovy právneho zastúpenia sťažovateľky predstavujú sumu 448,02 €, ku ktorej bolo treba pripočítať 20 % DPH, teda sumu 89,60 €, t. j. trovy právneho zastúpenia sťažovateľky predstavujú celkove sumu 537,62 €.

Vzhľadom na uvedené ústavný súd o uplatnených trovách konania sťažovateľky rozhodol tak, ako to je uvedené v bode 4 výroku tohto rozhodnutia.

7. Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok, treba pod právoplatnosťou rozhodnutia uvedenou vo výroku tohto rozhodnutia rozumieť jeho doručenie účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 1. júna 2016